



## Bacillus sp. MGG-83

\*

:

: کاربرد Re-188 و Re-186 در پزشکی هسته‌ای به منظور درمان سرطان از سال ۲۰۰۰ به بعد اهمیت بسیار زیادی یافته است. بررسی‌ها نشان داده است که برخلاف فلزات دیگر تاکنون هیچ گزارش علمی درباره جداسازی رنیوم به وسیله جذب زیستی، در مراجع معتبر علمی مشاهده نشده است. در این کار پژوهشی توان جذب رنیوم توسط باکتری جدید *Bacillus* sp. MGG-83 به طور مداوم در ارلن مورد بررسی قرار گرفت و شرایط بهینه جذب مشخص شد. در بررسی اثر pH بهینه جذب برای رنیوم برابر با ۲ بوده و دمای بهینه جذب،  $35-40^{\circ}\text{C}$  بدت آمد. جذب رنیوم با افزایش غلظت آن در محیط افزایش یافت، بطوریکه در غلظت ۲۵۰ میلی‌گرم بر لیتر مقدار جذب برابر با  $146.3\text{ mg/g}$  برای هر گرم وزن خشک باکتری بود. جذب رنیوم در ۵ دقیقه اول مجاورت، سریع بود و در ادامه جذب، روند کندی از خود نشان داد. کاهش در مقدار  $\text{V}/\text{X}_0$  باعث افزایش جذب رنیوم شد که این پدیده به علت افزایش محلهای سطحی اتصال است. در بررسی استفاده از اثر عوامل رهاساز، مشخص گردید دفع رنیوم که توسط محلول ۱٪ مولار هیدروکسید سدیوم در دمای  $25^{\circ}\text{C}$  صورت گرفت، ۰.۰۵٪ رنیوم جذب شده از توده سلولی رها شد.

## Bacillus sp. MGG-83

## Biosorption of Rhenium by New Strain of *Bacillus* sp. MGG-83

S. Ghorbanzadeh Mashkani<sup>\*1</sup>, P. Tajar Mohammad Ghazvini<sup>1,2</sup>, H. Ghafourian<sup>1</sup>, M.A. Ahmadi<sup>1</sup>  
1- Department of Nuclear Biotechnology, Nuclear Science Research School, AEOI, P.O. Box: 11365-3486, Tehran - Iran  
2- Department of Microbiology, Faculty of Science, Azad University, Tehran - Iran

**Abstract:** One of the most important application of rhenium is its use in nuclear medicine. The recovery of rhenium via biosorption by micro-organisms, in contrast to other methods, has not been investigated yet. In the present study the biosorption of rhenium on *Bacillus* sp. MGG-83 in a batch of stirred system is reported, and its optimum condition has been determined. The optimum pH-value of the medium was found to be 2 for rhenium. The maximum biosorption of rhenium was obtained at a temperature between  $35-40^{\circ}\text{C}$ . The rhenium take up increases by increasing the rhenium concentration, and for 250 mg/l the take up was 146.3 mg/g dry wt. The uptake of rhenium within 5 min of incubation is relatively rapid and the continuation of absorption behaves slowly thereafter. The reduction in the  $\text{V}/\text{X}_0$  value causes an increase of the adsorbed rhenium and that is due to the increase of the adsorption surface area. The desorption of rhenium which has been carried out with 0.1 M sodium hydroxide at  $25^{\circ}\text{C}$  was 55%.

**Keywords:** *Bacillus*, *Absorption*, *Bioadsorbents*, *Sorptive Properties*, *Rhenium*, *Microorganisms*, *Desorption*, *Bacillus* sp. MGG-83

\*email: saeid\_ghm@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۴/۲/۱۲ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۱/۱۶



در این پژوهش از باکتری جدید *Bacillus sp. MGG-83* استفاده شده است؛ این باکتری قبلاً از تالاب انزلی جدا شده بود [۶].

سلولهای باکتریایی به درون ارلن‌های ۱۰۰۰ میلی‌لیتری حاوی ۲۵۰ میلی‌لیتر محیط کشت (*Difco TSB*)<sup>(۱)</sup> تلقیح و در دمای ۳۰°C به مدت ۲۴ ساعت و هواهی ۱۵۰ بار در دقیقه گرمادهی شد. بعد از پایان مدت گرمادهی، توده سلولی توسط سانتریفوژ با سرعت دوران ۱۰۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه در دمای ۴°C جدا شده و سه بار با سرم فیزیولوژی (۹٪ NaCl) شستشو داده شد. این توده سلولی به صورت مرطوب در دمای ۴°C برای آزمایشها بعدی بکار رفت.

#### pH

برای مطالعه اثرهای pH و دما در جذب، توده سلولی محلول فلزی به محلولهای رنیوم با pHهای مختلف (بین ۲ و ۷) اضافه شد. این توده سلولی به فلاسک‌های حاوی محلول فلزی اضافه شد و در دماهای مختلف (بین ۲۵°C تا ۴۵°C) گرمادهی شد. مقدار غلظت رنیوم باقیمانده در محلول، بعد از جداسازی سلولها بوسیله سانتریفوژ، به وسیله دستگاه جذب اتمی با روش شعله (Varian Company, SpectRA A220) اندازه‌گیری شد.

توده سلولی به محلولهای حاوی مقادیر مختلف رنیوم (۲۵ تا ۳۰۰ میلی‌گرم بر لیتر) اضافه شد و بعد از گذشت مدت ۶۰ دقیقه، نمونه‌ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

برای بررسی اثر زمان تماس، توده سلولی به محلول فلزی اضافه شد و در زمانهای مختلف مقدار جذب رنیوم مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

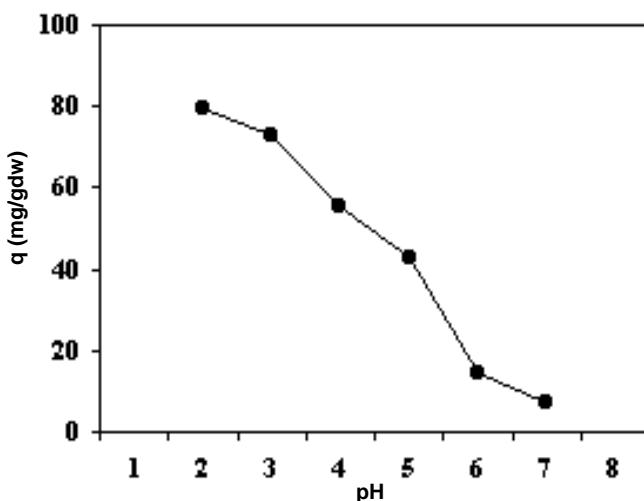
اثر مقدار توده سلولی با قرار دادن مقادیر مختلف توده سلولی (۵ تا ۴۰ میلی‌گرم وزن خشک) در مجاورت محلول فلزی مورد بررسی قرار گرفت.

یکی از کاربردهای بسیار مهم رنیوم استفاده از آن در پزشکی هسته‌ای است که در تشخیص سرطان، بررسی غدد درون‌ریز، بررسی رماتیسم مفصلی، درمان دردهای استخوانی و بررسی بیماریهای قلبی کاربرد دارد [۱]. رنیوم در طبیعت، عنوان یک عنصر فوق العاده کمیاب «در حدود ۰/۰۰۱ mg/L» است و به این دلیل، همچنین ویژگی‌های ژئوشیمیایی خاص، هیچ کانی مستقلی تشکیل نداده و در طبیعت همراه با کانی‌های مولیبدن، به ویژه مولیبدنیت (به صورت جایگزین) موجود در کانسارهای مس-مولیبدن پر فیزی یافت می‌شود [۲]. لازم بذکر است که فراوانی رنیوم در مولیبدنیت معادن مس سرچشمه کرمان حدود ۷۰۰ mg/L بوده و با بررسی‌های بیشتر می‌توان از روش «زیست فناوری» انجام شده در این پژوهش، علاوه بر استفاده در علوم و فنون هسته‌ای در صنایع و معادن نیز از آن بهره جست. رنیوم از عناصر کمیابی است که کاربرد فراوان در صنایع نفت و تولید آلیاژهای مقاوم در برابر حرارت دارد. همچنین کاتالیزورهای رنیوم-پلاتین در تولید بنزین بدون سرب بکار می‌روند. کاربرد دیگر فلز رنیوم در تولید آلیاژهای مقاوم در برابر حرارت نیکل-رنیوم است که مصرف زیادی در ساخت موتور جت دارد [۲].

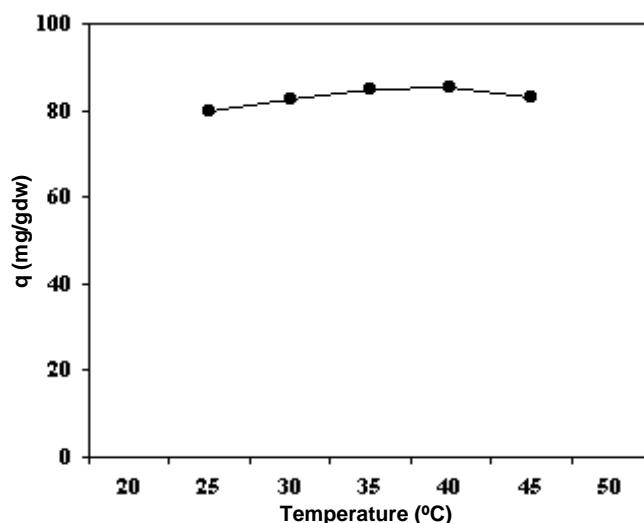
به دلیل کاربرد فراوان این فلز در زمینه‌های مختلف، بازیافت آن بسیار حائز اهمیت است. جداسازی رنیوم از محیط با روشهای فیزیکی و شیمیایی اغلب غیر مؤثر و بسیار پرهزینه بوده و مشکلات زیست محیطی زیادی ایجاد می‌کند. بنابراین یافتن فناوری جدیدی که ارزان و مؤثر بوده و اثرهای سوءه زیست محیطی نداشته باشد لازم و ضروری است [۳]. این فناوری جدید، جذب زیستی فلزات است که اساس آن اتصال کاتیون یا آنیون فلزی به مکانهای اتصال مواد زیستی مانند دیواره سلولی، کپسول، پلی‌ساکاریدهای برون سلولی، بروتئین‌های سلولی و غیره است [۴]. واژه جذب زیستی برای توصیف برهمکنش یونهای موجود در محلول و مکانهای اتصال موجود در دیواره سلولی و پلیمرهای برون سلولی به کار می‌رود [۵]. تاکنون گزارشی مبنی بر استفاده از ریزسازواره‌ها برای جذب زیستی رنیوم عرضه نشده، همچنین هیچگونه نقش زیست‌شناختی برای رنیوم گزارش نشده است و اثر سمی آن بر سلول ریزسازواره‌ها مورد بررسی قرار نگرفته است. هدف از این پژوهش، مطالعه جذب زیستی رنیوم توسط باکتری جدید *Bacillus sp. MGG-83* بوده است.



اثر مقدار غلظت رنیوم بر جذب نیز مورد بررسی قرار گرفت. همانگونه که در شکل ۳ مشاهده می‌شود مقدار جذب ویژه رنیوم با افزایش غلظت رنیوم افزایش یافت تا جایی که وقتی غلظت رنیوم برابر با  $250 \text{ میلی گرم بر لیتر}$  بود بیشترین مقدار جذب ویژه حاصل شد که برابر با  $146/3 \text{ mg/gdw}$  است. این کیفیت نشان می‌دهد که جذب رنیوم وابسته به برهمکنش‌های الکترواستاتیکی (به ویژه برهمکنش‌های کووالانسی) است [۸].



- اثر pH بر جذب رنیوم توسط *Bacillus* sp. MGG-83 (دما برابر با  $30^\circ\text{C}$ ، غلظت رنیوم برابر با  $100 \text{ میلی گرم بر لیتر}$ ، مقدار توده سلولی خشک برابر با  $0.75 \text{ گرم بر لیتر و هوادهی} 150 \text{ دور در دقیقه}$ ).



- اثر دما بر جذب رنیوم توسط *Bacillus* sp. MGG-83 (pH برابر با ۲، غلظت رنیوم برابر با  $100 \text{ میلی گرم بر لیتر}$ ، مقدار توده سلولی خشک برابر با  $0.75 \text{ گرم بر لیتر و هوادهی} 150 \text{ دور در دقیقه}$ ).

برای این منظور ابتدا توده سلولی به مدت ۶۰ دقیقه با محلول  $100 \text{ mg/l}$  رنیوم مجاور شد. سپس سلولها توسط سانتریفوژ جدا شده و به مدت ۲۰ دقیقه با عوامل رهاساز هیدروکسید سدیوم، اسید نیتریک، استات سدیوم و کلرید سدیوم  $0.1 \text{ مولار}$  مجاور شد.

شکل ۱ اثر pH را بر جذب رنیوم توسط باکتری *Bacillus* sp. MGG-83 نشان می‌دهد. pH محیط، جذب رنیوم توسط سلولهای باکتری را تحت تأثیر قرار داد. pH بهینه pH برای جذب رنیوم برابر با ۲ بود که مقدار جذب در این pH برابر با  $79/7 \text{ mg/gdw}$  است. دیواره سلولی شامل آمینهای آمیدها و گروههای کربوکسیلیک است که بسته به pH محیط دارای بار مثبت یا منفی می‌شوند. افزایش pH باعث افزایش بار منفی دیواره و در نتیجه افزایش جذب کاتیونها می‌شود اما هنگامیکه pH محیط کاهش می‌یابد بار مثبت به دیواره سلول القاء می‌شود که باعث افزایش جذب اکسی‌آبیونها می‌شود [۷]. به دلیل اینکه رنیوم در محلول به صورت آبیون رنات می‌باشد بنابراین در pHهای اسیدی به آسانی به دیواره سلولی متصل می‌شود. مشخص شده است که یکی از مهمترین فاکتورها در فرایندهای جذب فلز، pH می‌باشد زیرا می‌تواند خواص شیمیایی محلول فلزی و گروههای فعلی توده سلولی و اثرهای رقابتی بین یونها را تحت تأثیر قرار دهد [۷].

شکل ۲ نشان می‌دهد که افزایش دما در اثر گرمادهی به محیط جذب، تأثیر ناچیزی در جذب رنیوم توسط باکتری *Bacillus* sp. MGG-83 دارد. بیشترین مقدار جذب رنیوم در محدوده دمایی  $35-40^\circ\text{C}$  بدست آمد. در دماهای بالا به نظر می‌رسد که انرژی سیستم باعث اتصال آسانتر یونهای فلزی به سطح سلول شود، اما هنگامیکه دما بیش از اندازه بالا می‌رود ممکن است کاهش جذب فلز مشاهده شود و این بدليل تخریب مکانهای اتصال فلز است که باعث کاهش جذب سطحی می‌شود [۳]. دلیل دیگر افزایش در جذب رنیوم در دماهای بالا، تمایل بیشتر مکانهای اتصال فلز به فلز در توده سلولی، یا افزایش محلهای اتصال می‌باشد [۸].

قرار گرفتن محلهای اتصال سلول با فلز شوند و در نتیجه جذب کاهش یابد [۹].

- اثر زمان تماس بر روی جذب رنیوم توسط *Bacillus sp.* MGG-83  
pH برابر با ۲، دما برابر با  $30^{\circ}\text{C}$ ، مقدار توده سلولی خشک برابر با  $0.75\text{ g}$   
برلیتر و هوادهی  $150\text{ دور در دقیقه}$ .

Time (min)	Rhenium		
	$q_{eq}$ (mg/gdw)	Adsorption (mg/l)	Adsorption (%)
5	52.9	39.7	39.7
15	55.2	41.4	41.4
30	60.3	45.2	45.2
60	67.2	50.4	50.4
90	75.1	56.3	56.3
120	79.7	59.8	59.8
180	80.3	60.2	60.2
240	85.9	64.4	64.4
360	90.0	67.5	67.5
1440	93.2	69.9	69.9

- مقادیر مختلف  $C_x$  و  $q_{eq}$  به دست آمده در نسبتهای pH متغروات  $V/X_0$  توسط باکتری *Bacillus sp.* MGG-83 در جذب رنیوم (pH برابر با ۲، دما برابر با  $30^{\circ}\text{C}$ ، حجم محلول فلزی برابر با  $30\text{ میلی لیتر و هوادهی ۱۵۰ دور در دقیقه}$ ، (a) ۱۵۰ mg/l، (b) ۱۰۰ mg/l، (c) ۵۰ mg/l).

$X_0$ (g)	$V/X_0$ (l/g)	$C_0$ (mg/l)	$C_{eq}$ (mg/l)	$C_{x,eq}$ (mg/l)	$q_{eq}$ (mg/gdw)
(a) 0.005	6.0	50	42.3	7.7	46.2
0.007	4.3	50	40.8	9.2	39.4
0.01	3.0	50	37.6	12.4	37.2
0.015	2.0	50	35.6	14.4	28.8
0.02	1.5	50	32.3	17.7	26.6
0.04	0.75	50	28.9	21.1	15.8
(b) 0.005	6.0	100	75.6	24.4	146.4
0.007	4.3	100	70.9	29.1	124.7
0.01	3.0	100	66.8	33.2	99.6
0.015	2.0	100	63.9	36.1	72.2
0.02	1.5	100	57.6	42.4	63.6
0.04	0.75	100	52.9	47.1	35.3
(c) 0.005	6.0	150	124.5	25.5	153.0
0.007	4.3	150	120.1	29.9	128.1
0.01	3.0	150	115.3	34.7	104.1
0.015	2.0	150	105.9	44.1	88.2
0.02	1.5	150	96.7	53.3	79.95
0.04	0.75	150	86.5	63.5	47.6

$X_0$ : وزن خشک توده سلولی (g)

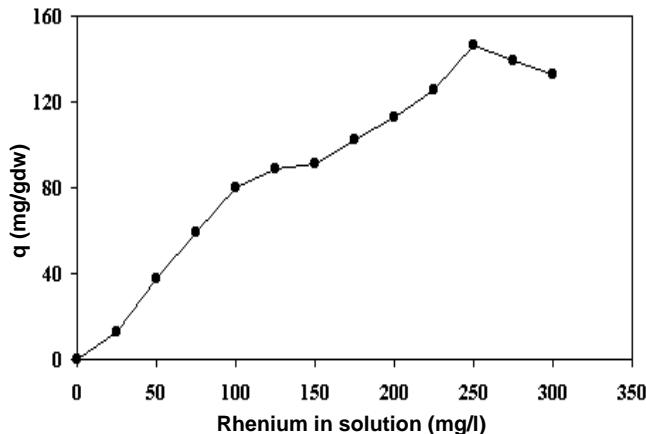
$V$ : حجم محلول فلزی مجاورسازی (l)

$C_0$ : مقدار فلز موجود در محلول قبل از مجاورسازی (mg/l)

$C_{eq}$ : مقدار فلز موجود در محلول بعد از مجاورسازی (mg/l)

$C_{x,eq}$ : مقدار فلز جذب شده توسط توده سلولی (mg/l)

$q_{eq}$ : ظرفیت جذب ویژه سلولی (mg/gdw)



- اثر غلظت رنیوم موجود در محیط بر جذب رنیوم توسط pH برابر با ۲، دما برابر با  $30^{\circ}\text{C}$ ، مقدار توده سلولی خشک برابر با  $0.75\text{ g}$  برلیتر و هوادهی  $150\text{ دور در دقیقه}$ .

بطوری که در جدول ۱ مشاهده می‌شود با افزودن زمان تماس، مقدار رنیوم جذب شده توسط سلولها افزایش یافت. جذب رنیوم در ۵ دقیقه اول مجاورت سریع بود و در ادامه تماس، جذب با کندی صورت گرفت. جذب یونهای فلزی توسط ریزسازواره‌ها اغلب شامل دو فاز می‌باشد: فاز اولیه سریع که به علت جذب فیزیکی یا تبادل یونی فلز با سطح سلول می‌باشد که عموماً غیروابسته به متابولیسم بوده و به دنبال آن یک فاز آهسته‌تر که فلز جذب شده به دیواره سلولی بواسطه انتقال فعال وابسته به متابولیسم وارد سلول می‌شود. در این باکتری هر دو فاز مشاهده می‌شود (جدول ۱).

نسبتهای متغروات  $V/X_0$ ، در اثر افزایش مقدار توده سلولی خشک و ثابت نگهداشتن غلظت اولیه محلول فلزی حاصل شد. تغییرات  $V/X_0$  همراه با جذب ( $C_{x, eq}$ ) در غلظنهای متغروات رنیوم توسط باکتری *Bacillus sp.* MGG-83، در جدول ۲ نشان داده شده است. بطوری که مشاهده می‌شود، کاهش در مقدار  $V/X_0$  باعث افزایش جذب رنیوم می‌شود که به دلیل افزایش مکانهای سطحی اتصال می‌باشد. تحقیقات نشان داده است که برهمکنش الکترواستاتیک بین سلولها ممکن است عامل مهمی در جذب فلز باشد. هنگامیکه سلولها از یکدیگر جدا باشند جذب فلز افزایش می‌یابد. وقتی مقدار باکتریها در محلول افزایش می‌یابد، تمايل به جمع شدن پیدا کرده و در نتیجه باعث کاهش مکانهای فعال اتصال می‌شوند و در نهایت جذب فلز کاهش می‌یابد [۸]. ممکن است غلظت زیاد توده سلولی از لایه‌های خارجی سلول تولید غربال مؤثری را بنماید که مانع در معرض



:

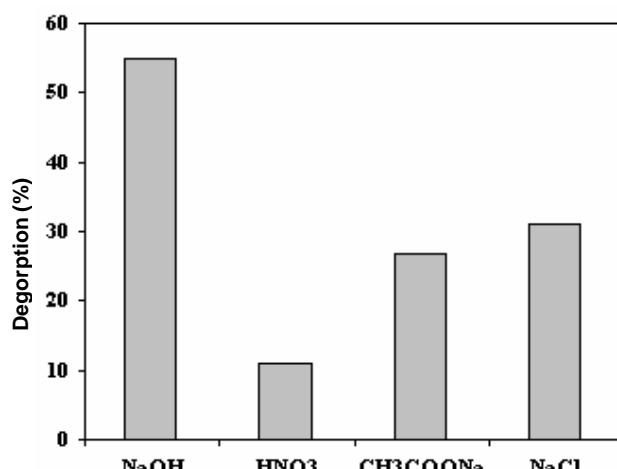
- ۱- TSB (Difco): Trypticase Soy Broth  
 حجم محلول مجاورسازی به وزن خشک توده سلولی:  $X_0/10$

## References:

- J. Vucina and R. Han, "Production and therapeutic use of rhenium-186, 188 the future of radionuclides," *Med Pregl.* **56**, 362-365 (2003).
- م. قربانی، "دیباچه‌ای بر زمین‌شناسی اقتصادی ایران،" چاپ اول، سازمان زمین‌شناسی و اکتشاف معدن کشور (۱۳۸۱).
- A.I. Zouboulis, M.X. Loukidou, K.A. Matis, "Biosorption of toxic metals from aqueous solutions by bacteria strains isolated from metal-polluted soils," *Process Biochemistry*. **39**, 909-916 (2004).
- B. Volesky, "Biosorbent Materials," *Biotechnol. Bioeng. Symp.* **16**, 121-126 (1986).
- T. Pumpel and K.M. Paknikar, "Bioremediation technology for metal containing waste water using metabolically active microorganisms," *Advance in microbiology*, **48**, 135-169(2001).
- س. قربانزاده‌مشکانی، "جداسازی باکتری *Bacillus sp. MGG-83* از تالاب انزلی و تعیین قدرت جذب تنگستن،" پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی (۱۳۸۳).
- A. Lopez, N. Lazano, J.M. Priego, A.M. Marqus, "Effect of pH on the biosorption of Nickel and other heavy metals by *Pseudomonas fluorescens* 4F39," *J. Industrial. Microbiol & Biotechnol.* **24**, 146-151 (2000).
- N. Goyal, S.C. Jain, U.C. Banerjee, "Comparative studies on the microbial adsorption of heavy metals," *Advances in Environmental Research*. **7**, 311–319 (2003).
- F. Veglio and F. Beolchini, "Removal of metals by biosorption," *Hydrometallurgy*. **44**, 427-435 (1997).

بطوریکه در شکل ۴ مشاهده می‌شود، با استفاده از هیدروکسید سدیوم  $10\text{ g}/1\text{ L}$  مولار به عنوان عامل رهاساز نسبت به عوامل رهاساز دیگر مانند اسید نیتریک، استات سدیوم و کلرید سدیوم با همین غلطت، بهترین نتیجه بدست آمد. دفع رنیوم از سلولها با محلول  $10\text{ g}/1\text{ L}$  مولار هیدروکسید سدیوم در دمای  $25^\circ\text{C}$  درجه سانتی گراد صورت گرفت، و در این بررسی مشخص شد که  $50\%$  رنیوم جذب شده در سلولها قابل بازیافت است. چون جذب رنیوم واکنشی اندوترمیک است، می‌توان با کاهش دما مقدار بازجذب را افزایش داد.

جذب فلزات بوسیله مواد زیستی مناسب مانع نفوذ آنها به درون محیط می‌شود. ریزسازواره‌ها دامنه تماس وسیعی برای برهمکنش با فلزات موجود در محیط‌شان دارند. جذب زیستی در طی سالهای اخیر به طور وسیع و دامنه‌داری موردن توجه محققان قرار گرفته است، زیرا ریزسازواره‌ها پتانسیل جداسازی فلزات سنگین و سمی را از مکانهای آلوده و پسابهای صنعتی و فاضلابها دارند [۳]. در این پژوهش سعی شده است توان باکتری *Bacillus sp. MGG-83* مطالعات انجام گرفته بر روی این باکتری نشان داد که بیشترین مقدار جذب رنیوم در  $\text{pH}=2$  و در مدت  $60$  دقیقه و دمای  $35-40^\circ\text{C}$  حاصل می‌شود. با بررسی‌های بیشتر می‌توان از این باکتری در جذب رنیوم از محلولهای حاوی آن بهره جست و این روش برای این منظور روشی مناسب و کارآمد است.



- اثر عوامل رهاساز بر بازجذب رنیوم توسط *Bacillus sp. MGG-83* (دما برابر با  $25^\circ\text{C}$ ، مقدار توده سلولی خشک برابر با  $0.75\text{ g}$  بر لیتر و هوادهی  $150$  دور در دقیقه).